

og paa den Egn, hvor jeg bor, er det Skif, at Høstfolkene saa Bajerstøl, saalænge Høsten varer. Lægger man dertil, at der sædvanlig sættes 21 frem, naar der kommer en Befendt og ved fæslige Besligheder, vil man let forstaa, at paa en almindelig Bondegaard forbruges der mindst 1000 halve Bajere om Aaret, men dette vil efter Forslaget medføre en ny Skat af 30 Kroner. Det vil heraf fremgaa, at det vil navnlig blive Middelskassen, som kommer til at bære Byrden ved den foreslaede Skatteomlægning. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at man her til Lands synes at tage for ringe Hensyn til Landbruget. Dette er toldbestattet i saa godt som alt, hvad det skal bruge i sin Bedrift, og til Gengæld har man underkastet det Konkurrence af slette Varer, væsentlig tilberedte af daarlige udenlandske Produkter som for Eksempel Margarine. Havde det været for meget, om vi vare blevne forstaaede for denne Konkurrence? Vi vare vel ogsaa blevne fri for den, naar ikke Forslaget herom saa hurtigt var blevet trukket ned i Storpolitikkens Tjeneste. Uagtet allerede det af Hlertallet stillede Forslag medfører større Byrder for Middelskassen, og uagtet jeg tilfulde indser, at det af Mindretallet stillede Endringsforslag ikke gør det i ringere Grad, idet det paalægger Olfkatten uden nogen Toldnedsættelse, vil jeg dog, trods alt, kunne gaa med til en Forhøjelse af Middelsstandens Byrder, naar derved kunde skabes et varigt Gode for den store Arbejderklasse. Fremtidens Fare ligger i Socialdemokratiet. Derfor det lykkes at bringe dette ud paa Landet og der ibærskette disse urimelige og ubesindige Streker, vil vort Fædreland hurtigt kunne lægges øde uden Udsigt til atter at kunne rejse sig. Det maa derfor være vor Opgave, at vi i Gerningen vise Arbejderne, at vi frivillig ville udrette for dem alt, hvad vi kunne, selv med større Opofrelser. Men naar vi gøre det, ville vi ogsaa med Fasthed forlange, at vor Nedbønhed ikke mødes med Uvilje. — Forslaget om en Alderdomsforførgelse bunder i en stor og smukt Tanke, men skulle vi betale og gennemføre denne Tanke, skulde vi ogsaa os selv og Arbejderne at sige det lige ud. Denne Sag skal være vort første Børn og Bølværk imod Socialdemokratiet. Dette mener jeg kunde gøres derved, at man tilføjede en Bestemmelse om, at Udkomsten til Alderdomsforførgelse fortabes af den, som uden tvivgende Grund deltagt i en Arbejdsnedsættelse, og at en saadan Bestemmelse vilde være til stor Gavn for Arbejdsgiverne ved at hindre ubetimelige og urimelige Streker,

er jo en given Sag, men det vil ogsaa være til Gavn for selve Arbejderne. Samfundet er nu til Dags et saa kombineret eller kompliceret Maskineri, at den enes Handling let kan indvirke paa det heles Velbefindende, og dette gælder i særlig Grad om Arbejdsnedsættelser, der ikke alene ramme de Arbejdere og Arbejdsgivere, som det i det enkelte Tilfælde drejer sig om, men som gribe forstyrrende ind i manges Forhold. Jeg behøver blot her at nævne den store Murerstrike, hvor det bedste lønede Arbejdsfag ikke alene ødelagde sig selv, men standsede en hel Række af andre Arbejdsfag, eller til Sømandsstriken, hvor det en Tid lang saa ud til, at den skulde gaa ud over det ganske uskyldige Landbrug, idet der blev laagt Hindringer i Vejen for Transporten til England, saa at vi væsentlig kunde saa vore Varer førte dertil, hvor vi have vort bedste Afsetningssted. Strekerne ere i det hele saa farlige og ødelæggende, at de ikke bør bruges uden i allerhøieste Nødsfald, og jeg tror, det er yderst sjældent, at der er opnaaet nogen virkelig Fordel for Arbejderne gennem Arbejdsnedsættelse, i ethvert Fald ikke nogen Fordel, som kan opveje det Tab, der har været forbundet dermed baade for de paaagældende selv og for andre, ikke strikende Arbejdere. Ved at indføre en saadan Bestemmelse som den, jeg her har omtalt, vilde man ogsaa opnaa at give de Arbejdere, som ikke ville deltage i Striken, en større Modstandsbevne overfor deres Kammeraters Overtalelse, og det er min Overbevisning, at derved ville i Fremtiden Strekerne for den allerstørste Del være forebyggede til stor Gavn for hele Samfundet og derved ogsaa for Arbejderklassen. Jeg veed jo meget godt, at denne min Udtalelse vil navnlig fra Socialisternes Side blive modtagen med Uvilje, og man vil raabe paa Tilfidsættelse af Arbejderne, men heri vil man tage aldeles fejl. Den Samfundsklasse, hvortil jeg hører, har ofte nok viist, at den er rede til, selv med Ofre at gøre noget for Arbejderstanden. Som et Eksempel kan jeg nævne, at i den Kommune, hvor jeg bor, er der for henved en Snes Aar siden, altsaa før Socialdemokratiet blev kendt her i Landet, oprettet en Arbejder- og Sygeforsening, hvortil vi aarlig af Kommuneekassen tilføjede 1,400 Kr., derhos have vi sammenstøbt en Sum af 16,000 Kr., hvoraf Renten uddeles til de ældste og hæderligste Arbejdere, som trænge dertil. Vi bidrage altsaa over 2,000 Kr. aarlig til Arbejderne i en Kommune, som ifølge den sidste Folketælling har 1,541 Indvaanere. En saadan Rendsgerning vejer mere end alle